

РЕШЕНИЕ

№ 12292

гр. София, 09.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34
състав,** в публично заседание на 25.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **9894** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 10а,ал.4 вр.с ал. 1 от Закона за чужденците в Република Б. /ЗЧРБ/ и вр. с чл.10, ал.1, т.23 от ЗЧРБ и Наредбата за условията и реда да издаването на визи и определяне на визовия режим /НРУИВВР/.
Образувано е по жалба на А. Л. родена на 08.06.1972г. в И.,гражданка на И.,притежаваща личен паспорт №31188797,чрез адв. В.М. от ХАК,против отказ за издаване на виза „Д“ от 17.09.2024г.,постановен от завеждащ консулска служба в посолството на Република Б. в [населено място], И..

Жалбоподателката твърди,че отказът е незаконосъобразен поради,неспазване на установената форма,съществено нарушение на административно-производствените правила,противоречие с материално-правните разпоредби и несъответстващ с целта на закона.Твърди се за извършено нарушение на разпоредби от Европейската конвенция за защита на правата на човека,като е засегнато правото ѝ на свободно придвижване.Моли съдът,да отмени оспорения отказ,като незаконосъобразен.

В о.с.з. жалбоподателката редовно призована,не се явява,представява се от адв.М. редовно упълномощен.Поддържа жалбата моли същата да бъде уважена на посочените основания,а обжалваният акт да бъде отменен,претендира разноски.

Ответникът–завеждащ консулска служба в посолството на Република Б. в [населено място],И.,не се явява,не се представлява.Депозирани са писмени бележки от

И.А.–главен специалист МВНР,редовно упълномощена,лице с юридическо образование/л.10/.

Административен съд София-град,след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по молба на А. Л. родена на 08.06.1972г. в И.,гражданка на И..Жалбоподателката е подала в посолството на Република Б. в [населено място],И.,заявление №24000331 от 16.07.2024г. за издаване на виза тип "Д"-за дългосрочно пребиваване/л.14/.Към заявлението жалбоподателката е представила пред административния орган следните документи:сертификат от БТПП с №2346/01.07.2024г./л.19/на „Рутдата С.“ със седалище [населено място] кралство с представител по пълномощие в Р.Б.- А. Л.;договор за наем на жилище от 27.06.2024г./л.26-26/,декларация по ЗЧРБ от наемодателят на жилището/л.28/;валиден международен паспорт;застраховка;справка от полицията на И.,че лицето не е осъждано и срещу него не се води наказателно дело/л.21/;банково удостоверение и др.

След проведена съгласувателна процедура с ДА "Национална сигурност" заявлението на молителката е било разгледано от ДАНС,по реда на инструкция №КОВ-04-02-351/15.08.2013г. за условията и реда за съгласуване с ТД НС"П.".Предоставено е становище от директора ТД“НС“ П.",в което е посочено,че при извършена проверка на адреса на които е регистрирано търговското представителство на дружеството,лицето е непознато./л.74/Адреса е фиктивен и на същият живее лицето Й. П. А. с дъщеря си.

След проведена съгласувателна процедура по исканата виза по реда на инструкция №КОВ-04-02-351/15.08.2013г.началник сектор „Миграция“ при ОДМВР-П./л.71/ е посочил,че молителката е представила неверни данни относно адреса в [населено място],където е регистрирано търговското представителство на дружеството. Лицето Й. П. А. потвърдила,че живее с дъщеря си на адрес: [населено място] [улица],като жилището е собственост на нейните родители.

Със стандартен формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране, или отмяна на виза, приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР/л.35-38/,от посолството на Р.Б. в [населено място],И.,подписано от завеждащ консулска служба С. С.,с адресат оспорващата А. Л.,същата е уведомена,че издаването на виза е отказано с дата 19.09.2024г.Отразените в акта основания са чл. 10, ал. 1, т.23 „представил е документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни“.

В хода на съдебното производство се представиха и приеха по делото следните писмени доказателства,съгласно определение на съдът по реда на чл.192 от ГПК:справка рег.№5386р-4669/05.08.2024г./л.68/ до дирекция "Миграция" при МВР и справка от ДАНС с писмо рег. №М-13354/21.08.2024г./л.74/.В о.с.з. адв. М. представя пълномощно от жалбоподателката Л. за процесуално представителство пред БТПП,НАП и други институции.Като същото е било представено по

административната преписка и се намира на /л.12/по делото.

Административен съд София-град,като прецени доказателствения материал по делото,както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК приема следното:

С определение от 17.10.2024г.съдът е задължил ответника да представи в срок цялата административна преписка.Отказа е връчен 17.09.2024г. на А. Л..Жалбата срещу отказа е с дата 27.09.2024г.Ответника не представя доказателства кога депозирана в деловодството на МВнР жалбата срещу отказа.Изразява становище,че е в срок.Съгласно разпоредбата на чл.10а,ал.4 от ЗЧРБ, отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4,не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека.Видно от текста на жалбата до съдът,жалбоподателката се е позовала на обстоятелства касаещи нарушаването и на права по ЕКЗПЧОС.Предвид изложеното настоящият състав приема,че жалбата,попада в предвиденото в закона изключение,същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество по изложените в нея основания.Приема,че същата е в срок,по същество неоснователна.

При разглеждане по съществото на спора,съдът намира следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК,съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Настоящият състав намира,че оспореният отказ за издаване на дългосрочна виза вид "Д" е издаден от компетентен административен орган.Съгласно разпоредбата на чл. 9г, ал. 1 ЗЧРБ и чл. 10, ал. 1 НУРИВОВР визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република Б. или от такива представителства на друга държава-членка на Европейския съюз, с която Република Б. има сключено споразумение за представителство за приемане на заявления за визи и за издаване на визи.В тази връзка по делото е представена Заповед №95-00-254/03.10.2011г.,издадена от Министъра на външните работи /л.30/,съгласно която на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства е възложено да определят с писмена заповед консулски длъжностни лица, които могат вземат решение за отказ за издаване на виза.Съгласно възможността за делегиране на правомощия,уредена в чл. 9г, ал. 1 ЗЧРБ и чл. 34, ал. 1 НУРИВОВР,със Заповед №7/04.07.2022г./л.59/,издадена от посланика на Република Б. в И.,с която са определени консулските длъжностни лица,които имат право да вземат самостоятелни решения по издаване на визи на основание чл. 27, ал. 2 НУРИВОВР,в която фигурира издателят на отказа С. С..

В случая е била спазена предвидената в чл.30, ал.1 и ал.2 от Наредбата процедура, според която искането за издаване на виза за дългосрочно пребиваване по чл.15, ал.1 ЗЧРБ се изпраща чрез дирекция "К. отношения" в службите за административен контрол на чужденците в Република Б..Консулските длъжностни лица издават или

отказват издаването на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от дирекция "К. отношения" въз основа на съвместно мотивирано становище на службите за административен контрол на чужденците в Република Б. и Държавна агенция "Национална сигурност" освен в случаите по чл. 35, ал. 2. Съгласуването е извършено по реда,определени в инструкцията на министъра на външните работи,министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".Съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република Б.. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение №7,който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице, а в случай на издаване на виза на границата - от ръководителя на органа по чл. 10, ал. 2 или от упълномощено от него длъжностно лице.Във формуляра се вписват мотивите,като се посочва основаниято за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност и се удостоверява датата на връчване на заинтересуваното лице.Първият екземпляр се връчва или изпраща на кандидата, а вторият се прилага към заявлението за издаване на виза и придружаващите го документи.

Относно изложените съображения в жалбата,че акта е немотивиран настоящият състав не ги споделя поради следното.

Към момента на издаване на обжалваният административен акт в настоящото производство,Република Б. прилага Общата визова политика на Европейския съюз при условията на Договора за присъединяване от 1 януари 2007г.Съгласно чл. 4 от Акта относно условията за присъединяване на Р.Б. и Румъния,разпоредбите на достиженията на правото на Шенген, посочени в Приложение II към Акта, са задължителни и се прилагат в Р. Б. от датата на присъединяване (1.01.2007г.).

С Решение на СЕС (голям състав) от 24 ноември 2020 г. по съединени дела C-225/19 и C-226/19 R.N.N.S (225/19) и К.А. (C-226/19),запитващата юрисдикция е поставила въпроса за обхвата на мотивите, които трябва да съдържа окончателно решение за отказ да се издаде виза на основание член 32, параграф 1 от Визовия кодекс (т.34).Съдът е посочил, че: "въведената с Визовия кодекс система предполага хармонизация на условията за издаване на единни визи, изключва различията между държавите-членки, органите на държавите членки могат да откажат издаването на виза само на основанията,предвидени в кодекса.При разглеждането на заявленията за издаване на виза компетентните национални органи разполагат с широка свобода на преценка,що се отнася до условията за прилагане на предвидените във Визовия кодекс основания за отказ и до оценката на релевантните факти. (...)

В тази връзка неоснователни са възраженията в жалбата за допуснати съществени процесуални нарушения по издаване на акта и неговата форма т.к. същият покрива изцяло критерии посочени по-горе в решението на СЕС и дава възможност на апликанта да се запознае със мотивите по издаването му.В случая отказът е постановен в писмена форма,подписан е от издателя си и съдържа изложени фактически и правни основания за издаването му,поради което съдът приема,че е

надлежно мотивиран.Спазени са изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК относно формата му, тъй като вписаните в отказа основания,обективират ясно волята на административния орган,позволяват да бъде упражнено правото на защита на жалбоподателката,както и да бъде осъществен съдебен контрол за законосъобразност на административния акт.Съгласно ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС на РБ е допустимо мотивите към акта да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото му издаване.В настоящия случай са приложени становища от ДА“НС“-П. и Дирекция „Миграция“ МВР.Тези документи и установените с тях правнорелевантни обстоятелства са приобщени към акта и не е било необходимо тези факти да се повтарят и като мотиви на издаденият отказ.Съдът приема,че в своята съвкупност те изчерпват фактическите основания,мотивирали административния орган да вземе решението си за отказ за издаване на виза „Д“ на жалбоподателката,като се явяват съответни и на цитираните в акта правни основания,като не са допуснати нарушения от служителите на Дирекция „Миграция“,а същите са извършили процесуалните действия съгласно инструкция №КОВ-04-02-351/15.08.2013г. на МВР.

Актът съответства и на материалния закон и неговата цел по следните съображения:

В разпоредбата на чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ са регламентирани фактически основания, при наличие на които компетентните органи са овластени да откажат издаване на виза или влизане в страната на чужденец. В оспорения отказ ответникът е визирал т.23 от чл.10 на ЗЧРБ.Същият гласи:„е представил документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни.“ Т.е заявените данни от апликанта следва да бъдат коректни.В случая безспорно е налице регистрация на търговско представителство на ТД в Р.Б. с адрес [населено място] [улица],като представителят на дружеството в случая молителката,която е непозната на адреса на регистрацията на представителството.Инструкцията не ограничава оперативните служби на кои адреси да проверяват апликанта по повод съгласувателни процедури по издаване на виза.Безспорно служба „Миграция“МВР и ТД“НС-П. са констатирали,че А.Л. е непозната на адреса [населено място],където е заявила,че ще упражнява дейност,като търговски представител,което е обстоятелство е обосновоало и постановеният отказ.Съдът констатира,че с оглед докладната от служба „Миграция“МВР по делото, от Й. П. А./в случая наемодател/ не са представени документи които да удостоверяват,че същата е собственик на жилището.А. е заявила пред служителите на дирекция“Миграция“,че апартамента е собственост на нейните родители и живее там от скоро с дъщеря си.По дело е представена декларация по ЗЧРБ именно от Й. П. А.,че е собственик на имота,но не са представени доказателства ,които да удостоверят тези обстоятелства/л.27 гръб/

Настоящият състав констатира,също че заявлението за виза е подадено при условията -търговско представителство,като са представени множество документи посочени по горе в решението.В тази връзка настоящият състав следва да посочи следното:Чуждестранно лице може да регистрира търговски представител в Б., при условие,че има право да извършва търговска дейност съгласно националното законодателство на държавата, в която е установено.Търговското представителство на чуждестранно лице не е юридическо лице.Търговският представител и

представителството не могат да извършват стопанска дейност от свое име.Сделките, които се сключват с неговото посредничество, са от името на чуждестранното лице - принципал.Когато тези сделки са сключени с местни лица за нуждите на търговското представителство, те се осъществяват по реда за извършване на сделки между местни лица (съгласно чл. 24, ал. 2 и 3 от Закона за насърчаване на инвестициите).

С оглед така очертаната правна рамка и изложените доводи в жалбата на А.Л. ,че с издаденият административен акт органа е нарушил правото ѝ на свободно придвижване,което е закрепено в чл. 2 от Протокол № 4 към Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи,настоящият състав следва да посочи следното.,„Рутдата С.“ със седалище [населено място] кралство ,като е регистрирано търговско представителство на ТД в БТПП с №2346/01.07.2024г.Решението на БТПП за регистрация на търговско представителство е с конститутивно действие. Търговското представителство на чуждестранно лице е неюридическо лице без право на стопанска дейност т.е. неоснователно се обосновава правото на личен живот на жалбоподателката,доколкото тя не е част от управлението на търговското дружество,нито е заявила регистрация по смисъла на чл.11 от Конвенцията пред българските власти.В случая не е налице каквото и да е нарушение на право на свободно придвижване на което и да е лице,и също не е налице намеса на държавните власти в упражняването на правото на личен живот на жалбоподателката,съгласно посочените текстове в жалбата от ЕКЗПЧ.

Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно и чл. 143, ал. 1 от АПК,Административен съд-София град 34 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Л. [дата на раждане] в И.,гражданка на И.,притежаваща личен паспорт №31188797 , против отказ за издаване на виза „Д“ от 17.09.2024г., постановен от завеждащ консулска служба в посолството на Република Б. в [населено място],И. по заявление №24000331 от 16.07.2024г.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

съдия: